

TERMS OF SUBSCRIPTION

In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for India Ceylon Rs. 1 for India and Rs. 5, Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
Under 12 lines...per line.....	16
Above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
One column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY MORNING.

"Nisi Dominus custodierit cibitatem frustra vigilat qui custodit eam."

VOL. XVII.

JAFFNA, SATURDAY FEBRUARY 27TH 1892

NO. 8.

NOTICE.

A chestnut Acheen pony very quiet in harness. A pony gig (Tilbury model) a set of Brown harness and lamps all in very good condition. Price Rs 300
Please apply to
A Mudr. Muttuvelopully,
Cantherodiy.

TAMIL READING-BOOKS.

A series of Tamil Reading-books for primary schools is now in the press. The First and Second and Fourth books have been thoroughly revised; and the Third and Fifth books have also been compiled to suit the requirements of the Standards. These Reading books contain a good deal of information on religious, moral and scientific subjects.

Telegraphic Summary

The reply to the Queen's speech. Feb. 16.—Late last night the amendment to the address in reply to the Queen's speech moved by Mr. Thomas Sexton, that Parliament was incapable of legislating for Ireland and that the Land Purchase Act had failed was rejected by a majority of twenty-one, after the opposition had obtained the application of closure in an attempt to snatch the victory in a thin house. The address in reply was then adopted.
The influenza decreasing in London. Feb. 18.—The epidemic of influenza has notably decreased in London during the past week.

Mr Balfour and the Radical Home Rule policy. London, Feb. 18.—Speaking at the Constitutional Club last evening, Mr. Balfour reiterated the charge that the Radicals have not the slightest conception of their Home Rule policy, and he believed they were awaiting the result of the general election before deciding what that policy should be. He dwelt on the absence of any pressure by Radicals for the dissolution of Parliament and said that recent events had increased the absurdity of the Radicals.

The Irish Local Government Bill. Feb. 19.—The Irish Local Government Bill was introduced by Mr. Balfour in the House of Commons last night. It creates Country and Barony Councils, which are to be elected triennially, the franchise including women. The measure safeguards minorities and enables the dismissal of Councils guilty of corruption or oppression, the Viceroy having the power of replacing them by his own nominees. The Liberals and both Irish parties ridicule the Bill.

London, February 19th.—The Unionists mostly approve the Irish Local Government Bill, whilst the Liberals and the Irish members oppose it to the utmost, regarding the measure as being absurdly inadequate, and the proposal for the summary dismissal of the Councils as monstrous.
The Crisis in France. Feb. 21.—As the Radicals have raised a strong objection to M. Ribot becoming Premier, the ministerial crisis continues, and it is thought that a dissolution is the only course to be taken.

Defeat and Resignation of the French Ministry. Paris, February 18th.—In the Chamber of Deputies this evening, the Government invited a motion of confidence on the Bill dealing with Clerical and other Societies, but were defeated by a large majority thereupon. The Ministers left the house in a body and have resigned.

Paris, February 19th.—M. De Freycinet's Government was defeated through a coalition of the Right and Radicals after a confused debate upon obscure issues. The papers expect that the Cabinet will be reconstituted.

Paris, Feb. 20.—It is probable that M. Ribot will become Premier in the place of M. de Freycinet, the latter taking the portfolio of Foreign Affairs, whilst M. Rouvier retains office as Minister of Finance. Encyclical letters addressed to the French clergy enjoin upon them the acceptance of all lawful Government, but opposition is to be shown to any legislation hostile to religion.

Paris, Feb. 21.—It is understood that M. Rouvier will retain the portfolio of Minister for War as well as that of Finance. The British and foreign Press fear that the overthrow of the Freycinet Ministry opens out a new era of unstable government in France.

Opening of a new canal suggested. London, Feb. 17.—A meeting of steamship owners was held at Newcastle yesterday, at which resolutions were adopted condemning the excessive dues levied on vessels passing through the Suez Canal, calling attention to the danger threatened by the proposed admission of petroleum tank steamers through the Canal, and suggesting that the Board should devise means for the construction of a second canal for the passage of such vessels.

Serious riot in Japan. Feb. 18.—Considerable excitement prevails throughout Japan in connection with the Parliamentary elections. Serious rioting has occurred in many places, and several persons have been killed and a number wounded.

Petition against the opium traffic. Feb. 20th.—On the motion of Mr. Mark Stewart, Member for Kirkcudbrightshire, a petition signed by over twenty-two thousand Burmese and Indians against the opium traffic was read in the House of Commons yesterday by the Clerk of the House.

Gales and snow storms in Great Britain. Feb. 20th.—A severe snow blizzard was experienced yesterday in Devon and Cornwall, and the trains are snowed up. The telegraph lines are down and flocks of sheep are buried in the snow. Heavy gales are general throughout Great Britain.

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

TO MORROW AT THE CATHEDRAL.	
Mass	5. 30. A. M.
"	7. 00. A. M.
"	9. 00. A. M.
Benediction	5. 00 P. M.

Wednesday. Ash-Wednesday-Lent begins.
Mass at 7. A. M.

Friday. First of the Month.

APOSTLESHIP OF PRAYER.

Intention for March.—The practice of Family Prayer.

Local & C.

His LORDSHIP THE BISHOP is about to set out on a Pastoral visit to the South of the Diocese. He leaves on Monday the 29th. Inst. and intends to touch at Pesalai on his way in order to console and encourage the poor people who have so lately had the Cholera among them.

The Holy Season of Lent begins on the 2nd. of March.

All the days of Lent, except Sundays, are days of Abstinence.

All the Fridays of Lent and Holy Saturday are also Fast days.

On the first Sunday of Lent, March 6. and in the Churches throughout the Diocese, there will be collections for the Holy Land.

Mr. R. H. Leembruggen, the new Inspector of Schools, accompanied by Mr. Thampapillai, Sub-Inspector, paid a short visit to St. Patrick's College, on Tuesday the 23rd. Inst. and was shown round the classes.

Certain Correspondences and contributions were received during the week which we regret the space at our disposal does not allow us to publish for the present.

THE RECENT CHOLERA EPIDEMIC. We are glad to be able to inform our readers that the Cholera which recently broke out in the village of Pesalai and was beginning to spread southwards, has now entirely ceased. The last case occurred on Friday 19th. Inst. at Konnenkudieruppu, a village five or six miles distant from the scene of the first outbreak. It is estimated that about 300 persons were attacked in Pesalai of whom 250 died. There were 16 cases in Konnenkudieruppu, of which 9 proved fatal.

Mr. Horsburg the Office-Assistant of the Jaffna Kachecherry, who was acting for a month, as Assistant Agent, at Vavonia, and Mullaitivu, in place of Mr. Short, returned here on Friday last, and has relieved Mr. Hood, who had during his absence to do duty as Office Assistant, in addition to his own duties as Assistant Collector of Customs.

Customs.—The following appointments in connection with the Customs have been recommended: Mr. A. Catherivelu, son of the late Mr. Newbold, the

famous Pundit, and Translator of the Fiscal's Office, Jaffna, to be Shroff and Landing Waiter at Valvettiturai, and Mr. A. Chellapa, the son of Mr. Arunasalam, Sub-Collector of Customs, Kanganasantalai, to be Shroff and Landing Waiter, at Pt. Pedro.

Administration Report. We acknowledge with thanks, receipt from the Colonial Secretary's Office, of Administration Report, 1890, Part I. Revenue, on the Municipality of Colombo and Sessional paper XXXIX, 1891, being Financial Statements laid before Council.

An accident. One Gomes fell from a well-sweep at Nallore on Wednesday last and was severely hurt.

The Hon. the Tamil Representative.—It is announced that the Hon. Mr. P. Rama Nathan leaves for London about the middle of next month.

Postal defalcation.—The "Ceylon Examiner" hears of a defalcation at the Post Office at Anuradhapura. The amount is said to be between Rs. 600 and Rs. 800.

Mail Service between Ceylon and India. The Post Office Authorities seem to have made arrangements for a subsidiary service of mails between Ceylon and India. The B. I. Steamers "Amra" and "Aska" are to ply between Colombo and Tuticorin.

Postal. An important change, to be effected shortly in the Postal Service, is the running of a night mail service with a view to the speedier delivery of mails throughout the whole Island.

The following official circular is said to have been addressed to all the Government Agents.

Circular. "Colonial Secretary's Office, Colombo, February 3rd, 1892.

"Sir, I am directed by the Governor in Executive Council to request you to furnish me with a precise statement of the character and amount of clerical duties discharged in each Kachecherry of your Province, in connection with the paddy and the road taxes, showing what clerks could be dispensed with, if either tax were abolished.

"An immediate reply is requested.—I am &c.,

(Signed)
H. W. GREEN, for Colonial Secretary."

"To the Government Agents."

The Kurunegala Extension.—As was stated in the *Times of Ceylon*, the survey of the trace from Polgahawela to Kurunegala was completed by the Survey Department in December last, and Government will ere long sanction a vote of money for the further survey of the line from Kurunegala to Jaffna via Anuradhapura. In the meanwhile the railway department will be helped by the Government Agent of the North-Western Province to acquire the lands that come within the proposed trace, and already work in this direction has commenced. There are a number of plumbago pits in the neighbourhood of Kurunegala. At present, much time, labor, and capital are involved in the transmission of plumbago to Colombo. It is sent in carts to Polgahawela from the pits, and from there it is sent to Colombo by rail. As usual, the carters are against the steam-horse.—*Cor.*

OCCASIONAL NOTES.

We hear that a few Catholic young men, belonging to families of long standing respectability in town, are about to try for the lower Division of the Civil Service. Feeling as we do that of those who may pass the examination and later on fill responsible posts under Government, there are none more likely than Catholics to acquit themselves of their charges satisfactorily and honourably, we feel pleasure in offering these young men our God-Speed and expect that His Excellency the Governor will have no difficulty in providing them with the required nominations.

The last issue of the *Hindu Organ* hits hard at the Protestant missionaries and their English schools. They are accused of forcing the Sivite boys who form the bulk of their school attendance to read the Bible and to take part in religious

கையொப்பவிகிதம் .ரூ.சு	
இலம் க-க்கு முற்பணம்.....	4-00
சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்.....	2-00
இலம். க-க்கு பிற்பணம்.....	6-00
சு-மாசத்துக்குப் பிற்பணம்.....	3-00
தபால்சிலவு { இலங்கைக்கு..	1-00
{ இந்தியாவுக்கு..	1-00

விளம்பர விகிதம்	
12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு.....	16
12-க்குமேற்பழல் வரி க-க்கு	10
கரல் கொலத்துக்கு (28 வரி.)	300
அரைக்கொலத்துக்கு.....	5-00
முக்காரல் கொலத்துக்கு.	7-00
ஒருசலத்துக்கு	10

exercises. No doubt they deserve blame. Another complaint made against them is that they do not allow their Sivite pupils to keep on the ashes; but this does not seem to be much of a grievance if so at all, since respectable Sivites are seldom if ever seen with ashes on their foreheads and, besides, any other than a Sivite school is hardly the place for them to make a parade of their religion.

The writer of the article is careful and rightly so to exempt from blame the Roman Catholic missionaries and their schools. The Roman Catholic missionaries do not go in for making forced conversions or sham bread-and-butter ones, they preach and teach with the authority and under the guidance of the Catholic Church,—the only true Christian Church. But with the Protestant missionaries the case is quite different, they are not sent, nor are they guided by proper authority they are but blind leaders of the blind they are not true Christian missionaries.

The Catholic missionaries are the only true Christian missionaries. The writers in the "Hindu Organ" should remember this and be careful to call Protestant Missionaries by their proper name. The term *Christian Missionaries* should not be applied to them, they should be called simply *Protestant Missionaries*.

Why have the old and the newly-evolved Protestant Colleges given up preparing for the Cambridge Local Examinations? Is it because they have such a splendid record of success to show that they now seem to have got enough of the Locals? These are questions which must be answered naively, with the most innocent of smiles. And what a tremendous lot of fuss they are making with the ringing of big bells and the new consolation examinations!

The "Illustrated Catholic Mission" for the current month has arrived. It is to be hoped that it will be delivered regularly in future. The long delays to which its ever anxious readers have been subject for the last year and a half seem to have been caused by the trickery of some person or persons connected with the London Post Office. Perhaps it was some over-zealous thief who wished to prevent the too speedy spread of Catholic literature. Evidently that London Post Office wants examining and cleaning.

The Hon. J. J. Grinton has been elected by the Planters as their Commissioner to the Chicago Exhibition. He hopes to leave by the P. and O. Steamer "Victoria" for London on March 17th.

The following is a summary of the speech made by Mr. Grinton, at the Annual General Meeting of the Planters' Association, that was held on Wednesday the 16th Instant. After thanking the Association most heartily for having unanimously chosen him as their representative at the exhibition, he said:—

He had availed himself of every opportunity he could of meeting men who were interested in the Chicago Exhibition and of corresponding with others, and he had obtained a great deal of valuable information. What was more, he had been assured of their cordial assistance and support, and he was arranging to cross the Atlantic if possible, with one of the executive committee of the Exhibition. He had put himself in communication with Mr. Ballantine, the consul for the U. S. at Bombay, and who had been appointed as Special Commissioner for India, and was introduced by Lord Knutsford, the Secretary of State for the Colonies, to their esteemed Governor H. E. Sir Arthur Havelock. Mr. Ballantine would be in Ceylon before the 17th prox. From what he had heard of his ability and his disposition towards this colony, he was quite sure he would render them every possible assistance. One of the first things he would do when he went to London would be to interview the Society of Arts, that was, the Royal Commission appointed by the English Government, for the purpose of ascertaining what information they had and

Continued on Supplement.

விளம்பரம்

இத்தைக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் பிரசித்த நொத்தாரிசுமார்சுக்கும், உடையார் மார்க்குக்கும், மற்றைய யாவர்க்குக்கும் அறிவிப்பதெனின—

கஅசுஎ-ம் இஸ் மாகிமீ ௨-௩௩ யாழ்ப்பாணம் பிரசித்த நொத்தாரிசு ம. ரா. ரு. ஸி. வ. கணக்கைய யவர்க்கு எழுதிய ருசுஎ-ம் இலக்கத் தத்துவசாத்தனத்தில் வண்ணப்பண்ணை குடி நமசிவாயம்தம்பு, என்னுடைய “அசைவற்ற, அசைவுள்ள ஆதனங்களை அது, ஒற்றி, ஈடு, நன்கொடை, உடம்பிடி, பிணை முதலிய எவ்வகைச் சாதனங்களையும் செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமென்று காட்டியது மாத்திரமல்ல, யாழ்ப்பாணப் பிரசித்தப்பத்திரிகைகளிலும் நுண்ணு பித்திரங்கப்படுத்தியிருக்கிறேன்.

இதற்குமாறாக யாரும் ஏதும் செய்வார்களாயின் அவர்கள் பேரில் சதியாலோசனை முதலிய கிரிமினல் வழக்குகள் கொண்டு வரப்படும்.

மேலும் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கிற என்னுடைய அசைவற்ற, அசைவுள்ள ஆதனங்கள் முழுமையும், அவற்றிலுள்ள பிர்யோசனங்களுக்கும் என் பென்சாரியாகிய செல்லம்மாவுக்கும் என் பிள்ளைகளுக்கும் உரித்தும் சொந்தமுமே யொழிய வேறொருவருக்கும் யாதாமொரு உரித்துக் கிடையாது.

சிங்கப்பூர் டிசம்பர் ௧௯ 1891.

இப்படிக்கு

சி. ந. சதாசிவம்பிள்ளை.

இலங்கைப்படம்

தமிழ்ப்பாடசாலைகளி னுபயோகத் துக்காக இவ்வச்சியற் திரசாலையில் பதிக்கப்பட்டு வழுங்கிவரும் தமிழ் இலங்கை பழமிசாஸ்த்திரத்தின் படி, ஒன்பது மாகாணங்களும் அவைகளின் பெரும்பிரிவுகள் உட்பிரிவுகள் ஊர், ஆறு, மலை கடல் முதலியவைகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பவ வர்ணங்களால் விளக்கப்பெற்றது மன இவ்விவங்கைப்படம் பாவனைக் கேற்ற விதமாய் முடிபெற்றிருக்கின்றது. இதுமுன்னைய திவ்யச் சந்திரோபரிதம மிகத் தெளிவான முடையது.

இதன் விலை—ரூ ௩. சதம் 00 தபற்செவ்வ—சதம் ௨௨.

தமிழ்வாசியுள் புல்தகங்கள்.

மூலபாடசாலைகளின் பாவனைக்குத் தரும் வாசியுள் புல்தகங்கள் தன் போது அச்சிலிருக்கின்றன. தன் வழங்கி வந்த முதலாம், இரண்டாம் புல்தகங்களிலே வேண்டிய மாற்றங்களுக்குத் திருத்தங்களைச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மன்றி மன்றும் ஐந்தாம் புல்தகங்களும் அவ்வத் தாற்குளுக்குத் தக்கதாக இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புல்தகங்களில் மாணுக்களின் நலனொழுக்கத்தக்கும் சமய வளர்ச்சிக்கும் அறிவு விரித்திருக்கும் நிய விஷயங்கள் உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணக்

கத்தோலிக்குப்

பாதுகாவலன்

கஅசுஎ-ம் இஸ் மாகிமீ ௨௭௩௩

சனிக்கிழமை

தானியவரியும் தலைவரியும்.

தானியவரி தலைவரியைப்பற்றிய கணக்குகளையும் அந்தந்தக் கச்சேரிகளிலே இவ்வேலைகளில் அமர்ந்திருக்கும் கிளார்க்குமா ரெத்தனையோரென்பதையும் குறித்த விபரங்களை அதுவே தரும்படி தேசாதிபதிசகல ஏசுண்டர்களுக்கும் ஒரு சுற்றுவிளம்பரம் விதித்திருக்கின்றார்.

இதனாலே தானியவரியையும் தலை

வரியையும் அழித்துவிடுவதற்கு ஆலோசனைகூடப்பதாகத் தோன்றுகின்றது. இவ் வாலோசனையைக்கொண்டு நாம் இவ்வரிகளிரண்டு மழிக்கப்பட்டுமென்று நிச்சயஞ்சொல்லுதல் கூடாது.

தானியவரி யிருப்பதினாலே அதனைக்கொண்டு தானியவிளைவுக்கேற்ற வேலைகள் பலவும் நடைபெறுவந்தன. இடிந்துதகர்ந்து பாழ்ப்பட்டுப் போன எத்தனையோ குளங்கள் செப்பனிடப்பட்டன. குடிசனமில்லாத அழிந்த எத்தனையோ ஊர்கள் மறுபடி குடியிருக்கவும் வேளாண்மை செய்யவுமிடமாயிற்று. இவைகளைல்லாம் தானியவரியினாலே நடந்தன.

அரசாட்சியார் தானியவரியை அறவாக்குவதினாலே இவைகளில் லெல்லாம் அவர்களுக்கு அக்கறைவந்தது. அரசாட்சியாருக்குக் கடமையும் குடிசனங்களுக்கு உரிமையும்வந்தன. அந்தந்த மாகாணங்களில் உள்ள ஏசுண்டர்களுக்குத் தானியவரியையிட வேலையே அதி முக்கியமானது. அதனால், அவர்களுக்குத் தானியம் முக்கியமாயிற்று; தானியவிளைவும் முக்கியமாயிற்று; தானியவிளைவுக்கேற்ற காணி பூமிகளும் முக்கியமாயிற்று; அக்காணிபூமிகளுக்கு நீர்பாய்ச்சுங் குளங்களும் முக்கியமாயிற்று; அதனாலே குளங்களைச் செப்பனிடிக் கடமையும் முக்கியமாயிற்று; செப்பனிட்ட குளங்களைச்சுழிச் சனங்களைக் குடியிருத்துவதும் முக்கியமாயிற்று; பயிர்ச்செய்கை குன்றாத நடைபெறச்செய்யவேண்டியதும் அவர்களுக்கு முக்கியமாயிற்று; ஆங்காங்கு சந்திரேட்டங்களைச் செய்து கமக்காரருடைய காறுபாறுகள் குறைமுறைகள் விசாரிப்பதும் முக்கியமாயிற்று; விளைவுகள் நியகாலத்திலே விதைதானியங்கொடுத்த வேளாண்மைசெய்யப்படி தாண்டிவிடுகின்ற கடமையும் முக்கியமாயிற்று; ஒரேவார்த்தையிலே சொல்லுகில் தானியவரி யிறுத்துவருவதினாலே கசுதேச அரசர் ஆண்ட அக்காலத்தொட்டி இக்காலம்வரையிலே தானியவிளைவானது அரசருடைய பரிபாலனத்தின்கீழ் மகத்துவம்பெற்று வந்தது. அரசாட்சியார் தானியவரியை யறவாக்குவதினாலே அதுவிஷயத்தில் கமக்காரருக்குக் கடமையுடவும் அதன லவர்களை மேன்மைபாராட்டவும் கமக்காரர் அரசாட்சியார்பட்டிலே ஒருவாறு அதிகாரங்கூட்டவும் காரணங்களாகின்றன. தானியவரியில்லையேயானால் மேலே நாம்சொல்லியவைகளெல்லாம் நடைபெறுவதென்பது? நெல்லுவிளைந்தாலென்ன விளைவாதிருந்தாலென்ன! குளங்கட்டிலென்ன கடபாதிருந்தாலென்ன! அவைகளைக்குறித்து விசாரிப்பாரா? தேசாதிபதிக்கு மனமோடுமா! ஏசுண்டர்கள் மணிபுகாரன்மார் உடையார்மாறுமுதலியோருக்குக் கடமையுண்டமா! ஒருவாறு மற்றையமுயற்சிகளுக்குப்போலப் பொதுவான கடமையுண்டாகலாமென்றி யிப்போதுள்ளதுபோல விசேஷகடமையுண்டாகமாட்டாது. கமக்காரருக்கோசுட்டரிருபண சபைவரையிலும் அதிகாரத்துடனே பேசமுரிமையுமில்லாதபோய்விடம். பொதுவிலே நெல் வேளாண்மையானது தேவாரற்று, விளைப்பாரற்று, முதன்மையற்று, கேள்விமுறையற்று, உதவியற்று, ஒற்றுமையற்று, செய்கைமுறையற்று, முயற்சியற்று, இராசமுதன்மைவரிசையற்றுப்போக நேரிடுமென்ற மெண்ணுத்திட்டமுண்டு.

தானியவரியானது உண்ணும் உணவிலே வைக்கப்பட்டுள்ள வரி. நியாயத்தின்படிபார்த்தால் அது தகாதவரிதான். தகாதவரியேயானாலும் அவ்வரியினாலே வேளாண்மைமுயற்சிக்கு எவ்வளவோ நன்மையுமிக்கின்றன. இதிலே நாம் நியாயத்தை மீட்டிரப்பாராது காரியத்தைப் பார்த்து வேண்டியது. ஒருபக்கத்திலே நியாயத்தைமாதிரம் பார்த்திருக்கின்றார்

னியவரி தகாத அதனை யழிக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். காரியத்தைப்பார்க்கிறவர்கள் வரியையழித்து விட்டால் தானியவிளைவுக்கு இடைபூறுவிளைபுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போதிருக்கிற தன்மையைப் பார்த்தால் தானியவரி யழிக்கப்படும் போலத்தான் தோன்றுகின்றது. அழிக்கப்பட்டால் ஒருபோது “சுவருக்கிரையை வழித்துவை” என்றுகமக்காரர் பத்திரிகைகாரர் ஓலமிடவேண்டியவந்தாலும்வரும்.

தலைவரியையும் அழித்துவிடுவது அரசாட்சியாருடைய கருத்துப்போலத்தோன்றுகின்றது. தலைவரி தெருவுக்காக வைக்கப்பட்டவரி. தெருவுக்கெனவைக்கப்பட்டவரி யழிக்கப்படும்போது தெருக்களுக்குக் சேதமுண்டாகும். புதியபுதிய தெருக்கள் திறப்பதினாலும் பழையதெருக்களைச் செப்பனிட்டித் தக்கரிவெரத்தில் வைப்பதினாலும் ஊரவர்களுடைய புழக்கத்துக்கும் போக்குவரவுக்கும் எவ்வளவோ நயமுண்டாகின்றது. இந்தநயமொருபக்கத்தி லிருக்க மறுபக்கத்திலே ஆயிரக்கணக்கான சனங்கள் வருஷம்வருஷம் மறியல்விடுகின்றன அடைக்கப் படுகிறார்கள். ஏனெனில், ஏதும் பெருந்திமைகள் செய்தார்களென்றே தலைவரியிலுக்கும் அவகாசமற்ற வறியவர்களென்பதாலாம். அவர்கள் யாதுகுற்றமுஞ் செய்ததில்லை. அவர்களிடத்திலே தோன்றியது வறுமை. அந்தவறுமையின் நிமித்தம் மறியலிருக்கவும் பெருந்திமைகளெல்லாஞ்செய்த துட்டரோடே யடைபடவும் நேரிடுகின்றது. வறுமையாலே மறியலிருக்கிறார்கள் மானங்கெடுகிறார்கள் பெரிய திமைசெய்தவர்களைப்போல நடத்தப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இதன்நிமித்தம் தலைவரியழிக்கப்படுவதெனியித்தச் சந்தோஷப்பட நியாயமுண்டு.

THE SINS OF THE DRUNKARD.

குடிவெறியரின்

பாவங்கள்

கசுஎ-ம்(இஸ்) மானிலே யோர்க்கு நகரத்திலே யிருந்த கென்றி என்னுங்கருகினால் குடிவெறியினாலே கட்டிக்கொள்ளுகின்ற பாவங்கள் யாவையென்பதைத் தாமே எழுதி அதனைத் தம்முடைய ஆளுகைக்குடங்கிய சகல கோயில்களிலேயும் மாசிமாசத்திலும் ஆடிமாசத்திலும் வருகின்ற முதல்முயற்சியில் கிழமைகளிலே வருஷந்தோறும் வாசிக்கும்படி திட்டம் பண்ணி வாசிப்பித்து வந்தார். அந்தவேதசாஸ்திரியானவர் திருச்சபைப் போதனைக்கு ஒத்தவண்ணமாகக் காட்டிகின்றபாவங்களைச் சகலரும் நன்றாய் நினைத்துக்கவனமுடையதால் அவைகளை இதனடியிலே தருகின்றோம்.

1- வேணுமென்று தன்னுடைய அறிவழியை மதுபானத்தைக் குடிக்கி எவனும் சாவானபாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறான்.

2- இவ்வளவு குடித்தால் வெறிவந்து தன்னுடைய அறிவழியுமென்பதை முன்னே அனுபவத்தில் நன்றாய் அறிந்த ஒருவன் மீண்டும் அவ்வளவுக்கு குடிப்பானனால் அது அவனுக்கு சாவானபாவம்.

3- வெறிவரும் என்பதை நன்றாய்க் கண்டும் அறிந்துமிருக்கிற ஒருவன் நெடுக்குடித்துக்கொண்டு வருவானால் அது அவனுக்கு சாவானபாவம்.

4- வெறியாயிருக்கும்போதுதான் தேவதூஷணை நரதூஷணை செய்வதையும் பிறரோடே அடிபிடிப்பதெல்ல முதலிய தீச்செயல்கள் செய்வதையும் முன் அனுபவத்திலே அறிந்த ஒருவன் மீண்டும் வெறிவரக்குடிப்பானால் சாவானபாவத்தைக் கட்டிக்கொள்வது மாதிரியென்றி அந்த வெறியான வேளையிலே செப்கின்றமற்ற சாவான அப்பாவங்களையும் கட்டிக்கொள்ளுகின்றான்.

5- தவறணை முதலிய மதுபானம் மீறும்படிக்குப் போவதினாலும் அதற்கான தேவரோடே கூடித்திரிவதினாலும் வெறிகாறானுகின்றேனென்பதை அனுபவத்தால் அறிந்த ஒருவன் அவ்வகைப் பாவக்காரனாகவே விவக்கி நடவாதிருப்பது சாவான பாவமேயாகும்.

6- பாவசங்கீர்த்தனம் பண்ணுமொருவன் மேலேசொல்லப்பட்ட பாவகாரணங்களைவிவக்கிநடப்பேன் என்ற ஒருகெட்டியான பிரதிக்கினை பண்ணினால்வாது பாவப்பொறுத்திகைக்கமாட்டாது. குருவானவர் பாவப்பொறுதி யாசீர்வாதங் கொடுத்தகாலத்தும் அதிலே சபல மில்லாமற்போவது மாதிரியென்றி அவன் பண்ணிய பாவங்கீர்த்தன மானதுதேவானு சாரமுடையதாகும்.

7- குடிவெறியெனப்படுகின்ற பாவப்பழக்கத்தை விட்டி விடுகிறதற்கு வகைப்பாரதவன் குடிவறுனுஞ் சாவானபாவத்தோடேஇதனாலும் வேறேர் சாவான பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவனும் எப்போதும் பாவத்திலேவிடத்திருக்கிறவனுடி மிருப்பான்.

8- குடியினாலே வெறியாவானென்பதை யறிந்திருந்தும் ஒருவனைநிரம்பக்குடிக்கும்படி தீமைக்கு ஏவுகிறவனும் கேட்பவனும் சாவானபாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகின்றான்.

9- இன்னார் குடிவெறியாலேகேட்டைவருவிக்கிறவன்பதை நன்றாய் நினைப்பாரி அந்தஆளுக்கு நெடுக மதுபானம் கொடுத்துக் கொண்டிவந்தால் சாவானபாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறான். ஏனெனில், அந்தவியாபாரி பிறருடைய பெரியபாவத்துக்கு மனசிறிந்து உதவிச்செய்கிறவனாகிறான்.

10- ஒருவன் வெறிவர மிதமிஞ்சிக் குடியாது மட்டாக்குடித்து வருகிறவனேயானாலும், அந்தக்குடியினாலே தன்னுடைய குடும்பத்தின் சவரட்டினைக்குவெண்டிய பொருளை அழிப்பானாலும் அவன் நீதிக்கும் பிறர் சினேகத்துக்கும் விரோதமான சாவானபாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறான். இவ்வண்ணமே வெறிவரக்குடியாது மட்டானகுடியாயிருந்தாலும் அக்குடியினாலே கடன் பட்டி அக்கடனை யறுக்கவழியில்லாதபோதும் சாவானபாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறவனாவான்.

Health of the Pope—பரிசுத்த பாப்பாசரின் தேச சுகம்—இன்புளுன்சா என்னும் காய்ச்சலால் வருந்துகிறோன்றும் அடிக்கடி வைத்தியர் போய்ப் பார்சுகிறார்களென்றும் பலவாறும் அவருடைய சுகத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அவர் விருத்தாப்பிய வயசினாலே தன் வகைகின்றோரே யன்றி மற்றம்படி பூரணசுகிய முடையவரா யிருக்கின்றார்.

பொதுவர்த்தமானம்

Weather—காலநிலை—வெயில் உறைப்பு. பனி குறைவு. இடையிடையே சூழி மழையும் பெய்கின்றது.

Missionary appointment—குருமார்சியமனம்.—நம்முடைய மேற்றிராணியாண்டவர் பின்வரும் சியமனங்களைச் செய்யச் சித்தமானார்.

மென்ரிச் சவாமியார் பேசாலைக்கட்டினைக்குருவாகவும், வத்தேயமென் சவாமியார் வலிகாமம் கிழக்குக் கட்டினைக்குருவாகவும், எ. எம். டெல்பெஷ் சவாமியார் மிருசலில் கட்டினைக்குருவாகவும் சியமிக்கப்பட்டார்கள்.

The ecclesiastical and educational returns for 1891—கஅசுஎ-ம் இஸ் மீற்றாசன கணக்கு—யாழ்ப்பாண மேற்றிராணத்திலே சென்ற கஅசுஎ-ம் இவரவு கணக்குகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. அக்கணக்கின்படி

அஞ்ஞானிகளுக்கும் பதிதருள்ளும் மனநிறும்பியுள்ள சுடகூட-பேருள் ஞானஸ்தானம் பெற்றுத் திருச்சபையிலே சேர்ந்தவர்கள் ௨௧௬ பேர்.

தருமத்தண்டல்களின் கணக்காவன. கல்லிக்காகச் சேர்ந்த பணம் ௪௪௬-ரூபா ௬௭-சதம்.

விசுவாச பரம்புதற் சபைக்காக உருபா ரூபா. ௧௯-சதம்.
பாலர் சபைக்காக உருபா ரூபா ௮௦-சதம்.

பாலுக்குத் திருநாளிலே குருமடத்துக்காகச் சேர்ந்ததொகை உருபா ரூபா ௮௦-சதம் வெண்ணுப்புறா மிசியோனேசு சேர்ந்தவர்கள் விசுவாசபரம்புதற் சபைக்காகக் கொடுத்த பணம் ௧௯௨ ரூபா. யாழ்ப்பாணத்திலே சேர்ந்தது ௧௯-ரூபா ௨௨ சதம்.

இம்மேற்றிராசனத்திலே யுள்ள இங்கிலீஷ் சதேச பாஷைப்பள்ளிக் கூடங்கள் ௧௯௦. இவைகளிலே கல்வி கற்றுவரும் மாணக்கர் 7675 பேர். இவர்களுள் 5,436 பேர் ஆண்பிள்ளைகள். 2,539 பேர் பெண்பிள்ளைகள். செனப்பத்திராசியார் கல்வியிலே 278-பிள்ளைகள் கல்வியின்றி வருகிறார்கள். இக்கல்வியையே நீக்கி இம்மேற்றிராசனத்தின் பிரதான இடங்களிலே ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்கும் 9-இங்கிலீஷ் கலாசாலைகளுண்டு. அவைகளிலே லொத்தமாக 497-பேர் கல்வி பயின்று வருகிறார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒன்றும் திரிகோணமியிலே லொத்தமாக இரண்டு இராப்பள்ளிக்கூடங்களுமுண்டு.

இவ்வருட முழுதும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு செலவழிப்பட்டுப் பணமொத்தம் 41,296-ரூபா 81-சதம். கவண்மேற்றின் உதவிப்பணமாகவும் பள்ளிக்கூடச் சம்பம்மாகவும் வந்த பணமொத்தம் 25,968-ரூபா 20-சதம். இதுபோக மீதியாயுள்ள 15,810-ரூபா 61-சதம் மேற்றிராணியாண்டவர் கையிலே பொறுத்தது.

The grain tax—தானியவரி—இலங்கையிலுள்ள கச்சேரிகளிலேயுள்ள விசேஷமான வேலை தானியவரியைப் பற்றிய வேலையேயாம். பெரும்பான்மையான கிளார்க்குமாருக் கணி ஏசண்டர்மாருக்கும் அதுவே விசேஷ வேலை. தானியவரி யழிக்கப்பட்டால் அநேக கிளார்க்குமாருக்கு வேலையில்லாது போகின்றது. ஏசண்டர்களுக்குள்ள பெரிய வேலையுக்கு சிறிய வேலையாகின்றது. ஆகையால் சிறிய சம்பமுள்ள கிளார்க்குமாறா கிறுத்துவதிலும் பரிசு பெரிய சம்பமும் களுள்ள உபஏசண்டர்களை சிலரை கிறுத்திவிட்டால் கனபணம் மிஞ்சுகின்றது ஒரு பத்திராதிபர் கூறுகின்றார்.

Lady Havelock and bees—லேடி ஹெல்வல்கும் தேனீக்களும்—தேசாதிபதியின் பரியரவண லேடி ஹெல்வல்கின் சேனற் ௧௯-௬ கண்பு இராச மாளிகையிலே சதேச துரைச்சாணிமாருக்குத் தரிசுவன் கொடுத்திருக்கும் வேளை ஒரு கூட்டத்தேனீக்கள் பறந்து வந்தமையால் கூட்டக்கலைந்தது. அங்கு கின்ற குதிரைகள் குதிரைக்காரர் எல்லாருக்கும் குத்தின. முன்னொருமுறை இந்தியாவிலே பிரங்குகளுக்கும் அக்கினிச் சூழலுக்கும் அஞ்சியபுறங்காட்டாதுபோர் புரிந்தன இராணுவ மன்னரைத் தேனீக்களின் கூட்டம் கலைத்துக் கலைத்துக் குத்தினதாம்.)

The influenza death roll—காய்ச்சலால் மரணம்—கொளும்பிலேயும் கொள்ளைகாய்ச்சல் இன்னும் விட்டே நீங்கவில்லை. ஒருநாள் அதனாலே ௧௬ மரணங்கள் நடந்தனவென்று ஒருபத்திரிகை கூறுகின்றது.

Importing obscene books—அசுபியான புத்தகங்கள்.—இந்தியாவிலே அச்சிடப்பட்ட அசுபியான புத்தகங்களை எடுப்பித்த மூன்று தமிழர் கொளம்பு ரகிலே அகப்பட்டே நீதித்தலத்துக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு தூறு ரூபாய் பணத்தினால் மிறக்கும்படி. அல்லது மூன்று மாசு மறியலுக்குப்படி தீர்ப்புப்பட்டது. அவர்களுடனே பணத்தை இறுத்தார்கள்.

Negombo—கீர்கொளம்பு—முன்னைய யாழ்ப்பாணத்திலே தபால் நிலையையிருந்து கீர்கொளம்புக்கு மாற்றப்பட்டமேல். வன்ஸகம்பெக் என்பவர் தம்முடைய புத்திரிகளுள் ஒருவருக்குத் தந்த வேலை கற்பித்திருந்தமையால் அரசாட்சியார் அவருக்கு உதவியுத்தியோகந்தராகச் சம்பழத்துடன் நியமிக்கச் சித்தமாறுங்கள்.

Anuradhapura—அனுராசபுரம்—நல்ல மனது பெய்து குளங்களைல்லாம் நீரம் பிளமையால் வடநொகாணம் முழுதும் நல்ல வேளாண்மை.

—யேசுசபைக்குத் தலைமையாயிருக்கிற மிகவும் சன் அந்தோனி மரி ஆண்டர்

டிடி. சவாமியார் சென்ற மீன் உக-நவ.இ. ன்புழைச்சா குளியலாத கொள்ளைக்காய்ச்சலாவிறந்து போயினர்.

—ஒரு பட்சியின் மலம் ஒருபட்சிக்குணவு—சீனதேசத்துச் சமுத்திரத்தினருகே கற்சன வென்றுசொல்லப்படும் ஓர்பட்சியிருக்கின்றது. அது புறவுக்குக் கொஞ்சம் பெரியதாக இருக்கும். அந்த கற்சனவென்ற பட்சி ஆகாயத்தில் பறந்தால் “இற” கிற. நென்னப்படுகின்ற ஓர் பட்சி அந்தக் கிழால் தன்வாயைத்திறந்தபடி. தொடர்ந்தே பறக்கும். மேலே பறக்கின்ற கற்சனவின் மலமொழுக்கும் போது கிறிங்கி அதை வாயினாலேத்தி கின்றனபலித்துக் கொள்ளும். கிறிங்கி என்னும் பட்சிக்கு கற்சன உடைய மலத்தைத்தவிர வேறே விவனமில்லை. கிறிங்கி கிழாலே பறந்துவராகிறுக்கில் கற்சன மலமொழுக்கச்செய்கிறதமில்லை.

—பத்திரிகை அமரிக்காவில் ௧௪ வயதுள்ள பாலியலெருவரை மாசுப்பத்திராசியாயிருந்து நடத்துகின்றார்கள். அவனுக்குப்பெரிய உத்தியோகஸ்தார்களெல்லாம் சந்திக்கின்றோடு அனுப்புகிறார்களாம். அவ்விடத்தில் விருந்து எங்கே செந்தாயும் அவன் யதேயமம் விருப்பதில்லையாம். அவன் தனது லாபத்தைக்கொண்டு ஏழைச் சிறுவர்களுக்குப் பாடநூல் வாங்கி உபகாரம் கொடுக்கிறான்.

—கிமிங்கிலவாய்ப்பட்டமனுஷன்—ஸ்லாட்ரப்திராஸ் என்னும் புகைக்கப்பலி விருந்தவர்களுட் சிலர் கிமிங்கில மீன் வேட்டையாடும் பொருட்டு வந்ததென விறக்கி வேட்டையாடையில் ஒருநிலிங்கிலம் அவ்வந்தைகளி லொன்றைப் புரட்டி விட்டதனால் அதிலுள்ளர் சமுத்திரவாய்ப்பட்டபு. அவர்களுள் சேந்தப் பார்ட்டி என்பவர் அதன் வாய்ப்பட்டார். அதுவங்கொல்லப்பட்டு அதன்வயிற்றை கீழித்தபொழுது அவரத்தஞ் சூர்ச்சையாக் கிடக்கக்கண்டு எடுத்துச் சமுத்திர சலத்தில் ஸ்நானம் செய்வித்தபோது அறிவுவந்து பிழைத்துக் கொண்டாராம்.

—சென்றல் பூத் என்பவர் கீழ்தேசங்களைச் சுற்றி மதுபடிமும் இங்கிலாந்து போய்ச் சேர்ந்து தமக்கு இந்தியாவிலே கன இடம்பம் நடத்ததென்றும், வறிய இட்கிலிசர் பிழைப்பதற்கு அங்கேபோதிய இடமுண்டென்று சொன்னார். இது தான் அவருடைய இரட்சணியம்போதும்.

—இராசகுமாரனிறந்த செய்கியைப் பரிசுத்த பாப்பாசாரனிறந்தபோது மிகுந்த மனவருத்தப்பட்டார்.

—சுருதினால் மானிஷ் ஆண்டவருடைய கஉ மணித்தியாலத்தக்குறும் பரிசுத்தபாப்பாசார் தந்தியுலமாக அனுப்பிய பரிபூரண ஆசிரவதமொபிசு அவருக்கு மிகுந்த ஆனந்தத்தைக்கொடுத்தன. இவருடைய இடத்துக்கு வேறொருவரை நியமிக்க முன் இங்கிலாந்த இரண்டிரிவாகப் பிரிப்பதற்குப் பரிசுத்தபாபா கருத்தக்கொண்டிருக்கின்றார்.

—சுருதினால் மானிஷ் ஆண்டவருடைய சகோதரி ஒருவர் இன்னுஞ் சிலந்தியாயிருக்கின்றார். அவருக்கு வயசு ௧௨. குக்கு கிழவியாதலால் தன்னுடைய சகோதரனை சுருதினுடைய சாவிட்டுக்குப்போகவில்லை.

—அயர்லாந்திலுள்ள அகிமேற்றிராணி மாரும், மேற்றிராணிமாரும் இராசகுமாரன் இறந்ததையிட்டு இராணிக்குத் உவேல்லு இளவரசருக்கும் அனுதாபங்கி அனுப்பினார்கள். இவர்களுள் பிரதியாக அவர்களுக்கு வந்தன கூறில்கள்.

—முதன்முதற் கிறப்பட்டு உலகப்பட்டமொன்று வத்திக்காண்மானிகையிலே யுள்ளது. அது ௧௯௬௬-ம் ஆண்டு கிறத்தொடங்கி ௧௯௬௨-ம் ஆண்டு முடிக்கப்பட்டது. அதிலே அமெரிக்காவும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதனை, பரிசுத்தபாப்பாசார் ஐந்துவருட்களின்முன் இங்கிலாந்தில்நடந்த தூதன்காட்சிக்கு அனுப்பிவைத்தார். இனி கிக்காகாவிலே நடக்கவிருக்கும் காட்சிக்கும் அனுப்பப்படும்.

—ஐரோப்பாவின் பலதேசங்களிலேயும் கொள்ளைக்காய்ச்சல் பரந்த களக்கனவாட்டுகின்றது. கொப்பனேகளில் காய்ச்சலில் வருந்தினோர் ௫௦,000 பேராம்.

—பத்துவருட்களின்முன்னே இத்தாலிய அரசரும் அவருடைய இராணுவம் அவஸ்திரிய சக்கிரவர்த்தியைப் போய்ச்சந்தித்துத் திரும்பினார்கள். சக்கிரவர்த்தி பிரதியாக இன்னும் இவரை வந்துசந்திக்கவில்லை. இருவருஞ் சந்திக்கும்படித்தாலே பிசுருட்கின்றது. இத்தாலிய அரசர் ரோமாபுரியே தமது தலைகரென்று அங்கேயே வந்து தம்மச்ச சந்திக்கவேண்டென்று கிற்கிறார். சக்கிரவர்த்தியோ ரோமாபுரி பாப்பாசாரின் தலைநாடு. அங்காட்டிலே தாம்வந்து இத்தாலிய அரசரைச்சந்திப்பதில்லையென்று கிற்கிறார்.

—ருசியதேசத்தின் மேல் பகுதியிலே கொடியபஞ்சம் நடக்கின்றது. அப்படியிருக்க சக்கிரவர்த்தி தம்முடைய இராச்சியத்திலே பஞ்சமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

—௧௮௯௦-ம் ஆண்டு இறுதியிலெடுத்த கணக்கன்படி யப்பான்தேசமுடையனம் ௪,0௦௪, ௫௯,௪௯௬ பேர். அவர்களுள் பிரபுக்கள் இராணுவத்தார் சாதாரண சனங்களென மூன்றுவகுப்பாருளாம்.

—வஸந்தப்பண்டனம் வரவர வளர்ச்சிகொண்டேவருகின்றது. ஒருமாசத்திலே முன்பின் தொழாயிரம் புதியவீடுகள் கட்டப்படுகின்றன.

—இராசகுமாரன் காலஞ்சென்றபோது தந்திச் செய்திகள் வெகு தீவிரமாக அனுப்பப்பட்டன. ஒருநிலிஷத்துக்கு ௯00 வார்த்தைகள் பேசப்பட்டனவாம்.

—தயின் உவியர் என்னுமிடத்திலே கூலிச்சனங்கள் தம்முள்ளுத் வேலையில்லாமாய் முரணிக்கொண்டமையால் எண்ணாயிரம் இஞ்சினீர்மார் வேலையில்லாதிருக்கிறார்கள்.

—பூதர்களை வருத்துவதற்கு ஆதிகாரணராயிருந்த உத்தியோகஸ்தார்களை யெல்லாம் ருசியசக்கிரவர்த்தி வேலையால் நீக்குகின்றார்.

—பிராஞ்சதேசத்தின் குடிசனத்தொகை ௯,௮௯,௪௯௬.

அர்ச். சவேரியார் தரித்திரப்பட்டு ஒரு பெண்பிள்ளைக்குச்செய்த உபகாரம்.—மஜோர்க்கா என்கிற தீவில் ஒருகைம்பெண் தன்பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றக் கூடாமல் வெகு வறுமைப்பட்டுச் சாப்பாட்டுக்கு ஒன்றுமில்லாமல் வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். இப்படியிருக்கையிலே அந்தப்பட்டணத்திலே சேசுசபைச்சவாமியார்கள் அர்ச். சவேரியார் திருநாளுக்குக் காசு ஒரு நவநாள் வெகு ஆடம்பரமுற்போட்டு கொண்டாடும்போது மற்றச்சனங்களோடு இந்தப்பெண்பிள்ளையும்கோவிலுக்குப்போய் அர்ச். சவேரியார் பீடத்தின் கிட்ட முழுத்தாளிலிருந்து கொண்டு ஏராளமான கண்ணீர் விட்டு எண்ணவிலல்லாப் புதுமைகளால் எங்கும் போபெற்று விளங்கும் அர்ச். சவேரியார் என்றிர்ப்பாக்கியத்தி னின்றே என்னை இரட்சிக்கவேண்டுமென்றுவேண்டிக்கொண்டு கோவிலுவிட்டு வீட்டிக்குத்திரும்பிப்போனார். அத்தருணத்தில் ஒரு சவுத்திரியமுள்ள வாலிபர் அவருக்கு எதிர்ப்பட்டு அவருடைய தரித்திரகாலத்தக்கண்டு உனக்கு நேரிட்டிருக்கிற இக்கட்டு என்னவென்று கேட்க அவன் தனிர்ப்பாக்கிய ஸ்தியை அறிவித்ததனக்கு ஒத்தாசை செய்யக்கேட்டான். காணப்பட்டதரை அவன் மேல் பரிதாபப்பட்டு இவனுக்குப் பதினைந்து ரூபாய் கொடுத்தார். அவனக்கு சார உபசாரத்தோடு பெற்றுக்கொண்டு தனக்கு இந்த நன்மை அர்ச். சவேரியாரால் வந்ததென்று சந்தேஷித்து அவருக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம்பெண்ணை அனத்தக்கொண்டு வேலைசெய்து சில மாதம்பட்டும் தன் குடும்பத்தைச் சவரக்ஷண்பெண்ணிக்கொண்டுவந்தான்.

பிறகு பணமெல்லாம் செலவழிந்தபோய்த் தரித்திரத்துக்குள்ளானதிலும் தனக்கு முன்கிடைத்த உபகாரத்தை நீனைத்துக்கொண்டு மதுபடிமும் அர்ச் சவேரியாரை வேண்டிக்கொண்டான். அவரிடமிருந்து கேட்டபடிமே மேற்சொல்லி ஆசித்துக்கேட்டபடிமே மேற்சொல்லிய மகத்துவம் பொருந்திய துரை அலங்கு எதிர்ப்பட்டு வேறே பதினைந்து ரூபாய் கொடுத்தார். அந்தக் கைம்பெண் துரைக்கு முன்னையவிட அதிக மரியாதைபெண்ணி அர்ச். சவேரியாரை வாழ்த்திப் புகழ்ந்துகொண்டு தன் வீட்டிக்குத்திரும்பினார். பின்பு இப்படித்தனக்கு இரண்டிலேசையும் உதவி செய்த தர்மிஷ்டர் மாறென்று விசாரித்தார். அவரை ஒரு இடத்திலுங்காணவில்லை. ஆகையால் அவன் தனக்கு இரண்டிலேசையும் உதவி செய்தவர் அர்ச் சவேரியார்தானென்று நிச்சயித்து அவுக்கி அவருடைய மன்றாட்டிப் பூரண நம்பிக்கையாயிருந்து தன் ஆதம் மத்துக்குஞ் சரிசரத்துக்கும் வர்ச் ஆனேச ஆபத்துக்களிலிருந்து தடுஷிக்கப்பட்டான். தி-இ-தூ-ன்

அர்ச். குசையப்பர் உதவியால் ஒருவன் நல்ல மரணம் அடைந்தது.—ஆபிரிக்காவிலுள்ள (Senegal) செனேகல் என்னுந் தேசத்திலிருந்து ஓர் குருவா னவார் எழுதியிருக்கிறதாவது:—
“நாம் முன்னொருபோதும் போய் அநியாத பாதையாலோர்நாள் பிரயாணஞ் செய்கையில் வழி அருகில் இரண்டாய்க்கிடந்த பழங்குடைசை ஒன்றைக்கண்டு இங்ங் யாராவுது குடியிருக்கிறார்களாவென்று பார்த்துப்படி குதிரையை விட்டு இறங்கி வாசல் படியில் கால்வைத்தவுடனே, — “யாரங்கே”

ன்று ஒருவன் பயந்து கூவினான். பரப்பாதேதே என் அன்பான மகனே நாம் குருவானவர். சர்வேசானுடைய சமாதானமும் ஆசிரவாதமும் இந்த வீட்டின்மேலும் இச்சனத்தின் மேலும் வரக்கடவது, என்க, அவன் சொன்னதாவது: குருவானவரார், வாருங்கள் சவாமீ, வாருங்கள், சீக்கிரம் வாருக்களென்றான்.

அதற்கு நாம் “என்ன? நீ யார்?” என்று கேட்க, “சவாமீ நான் ஒரு பிராஞ்சு சேவகன், சீக்கிரம் வாருக்களென்றான். அதற்குச் சவாமியார்: பிராஞ்சு சேவகனா? ஏது இங்கே எப்படி வந்தாய், என்ன வீசேஷம்?” என்று பல கேள்விகேட்க, சவாமீ! எனக்கு மூன்றாம் முறைக் காய்சல் ஒரு நேரமும் ஓயவில்லை. சீக்கிரம் என் பாவசங்கீர்த்தனை கேளுங்கள். அப்பும் நேரமிருந்தால் எல்லாஞ் சொல்லுகிறேன் என்றான்.

உடனே நாம் அவன் பக்கத்தில் உட்கார்த்து பாவசங்கீர்த்தனை கேட்டுப் பாவப் பொறுத்தல் ஆசிரவாதம் கொடுத்தபின் அவனைப் பார்த்து உனக்கு இந்த அதிஷ்டம் கிடைக்கும்படி நீ சர்வேசானே நேர்க்கி வெருவாய்ப் பிரார்த்தித்துக்கவேண்டியது. உன்காவல்சம் மனசுதான் நம்ம இங்கே கூட்டிவந்திருக்கிறார் இந்த வழி இதற்கு முன் நாம் ஒருபோதும் வந்ததில்லை என்க, அவன் “சவாமீ என் அந்திய நேரத்தில் ஒரு குருவானவர் என்கிறீர் இப்பொரென்று நான் நிச்சயமாயிருந்தேன். எப்படியாவது ஒரு குருவானவரை அனுப்ப வேணுமென்று அர்ச். குசையப்பரைப் பார்த்து வேண்டிக்கொண்டேன். அப்படியே இதோ உங்களை இவ்விடத்துக்கு அனுப்ப இருக்கிறார்” என்று சந்தேஷமாய்ச்சொல்லி, சந்தேசரத்தக்குப்பின் அமரிக்கையாய்ப் பரிசுசெய்யுமா மரணத்தை அடைந்தான்.

பரிசுத்தமாய்ச் சீவிக்ஷம் சீவியகாலத்தின் பரிசுசெய்யுமா முடிவை அடையவும் விருப்புவோமானால் பஞ்சுநி மாசமாகிய அர்ச். குசையப்பருடைய வணக்கமாத்ததைப் பத்தியோடு கொண்டாடி அவருடைய உதவியைத் தேடக்கடவோம். தி-இ-தூ-ன்

மிருசுவில்.

கரநோயாளிக் கதிர்மம்.

தென்மிராட்சி பச்சிவப்பனிப் பிரிவினுள்ளர் கரநோய் வாய்ப்பட்டு வருந்தித்தன்புற்றுத், துயர்தொண்டு தம்முள் நேகரத்தே தென்புறம்புப் பிட்டும்காசுவை நிலையில் புரதவிக்குகால் இதுவியத்தை உசன் உடையார் மலுயர் விதானையாரு மெங்கள் மன்னவார் தவனவந்தரைக் கறிக்கையிட அவ்வரிய சிரோன்மணி கண்ணின் கருவிழ்போகக் கருகிவளர்நுஞ் தம்பிரகசனிகள் கவல்கலை பரந்தைக் கேள்வியா வறிந்த மாத்திரத்திலுடனே தக்க வைத்திய ஓரருவரையிலுடனே மனுப்பச் சித்தியுடைய சூதுக் கிவிலுசெய்து கிடைத்த யுன்துகோல் போல நோயாளருக்குத் தக்கவைத்தியம் செய்விக்குமா நம்மேண்டோ விவ்விட மனுப்பப்பட்ட பட்டர் நலன் நமது கத்தோலிக்க கோவிலுக்கருகாக நவாமியுறப்பட்டு கண்க் கிட்டக்கியிலிருந்து தவைத்தியம்செய்து வருகின்றார். இங்கே நாளாந்தம் நாளந்தைப்பதற்கு மேற்பட்ட நோயாளிகள் வந்து மருத்துவாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள். பச்சிவப்பனிக்குடியே கொள்கைக் காய்ச்சலான துரோங்கும் பரந்தவால் நிலங்களில் யாவனையுந் தன்வாய்ப்புமித்தி வீடுகள் தோதுமுள்ள அட்டிச்சாலைமுதலாய் நெருப்பு ஆட்டப் பொறுத்திலுபத்தில் வைக்கிறோம். எம்பெருமேயினிடத்துக்களை யில்வென்று விபரிக்கவும் வேண்டோம்? தற்போது மருந்துச்சாலை வைத்து நடத்தப்படுகிறது குறித்த பிரிவுகளினுள்ள பச்சித்தார்த்தம் மத்திய தானமும் சபியுடையதாய் மிருப்பதா வியவரும்க் சவாமிய விவ்விடம் வந்து மருத்துவாங்கிச் சாப்பிடுவதற் கதேசமாயிருக்கின்றது. இம்மருத்துச் சாலை நிலை பெயரா திவ்விட மிருக்குமே வேண்டினந்த பிணியாளிகளுக்கு நன்மையும் செம்மையும் பரபாபகரமுமாய் முடியு மென்பதற்கு மயக்கமில்லை. ஏனெனில் தென்மியூட்டி, பச்சிவப்பனிப் பிரிவினுள்ள சனங்களின் முக்கால்வாசி மரணத்தை யுற்றநோக்கும்தோ சரியான மருந்தினி யிறந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். நம்மூழி யித்தன்மையதாகவே யெத்தனையோ மரணங்கள் சரியான வைத்தியமின்றிச் சம்பவத்திருக்கின்ற தென்பதைப் போதிய இவ்விதமான வேமதுரின் நிலைப்பதை நம்மர்ச்சாட்சியார் கீர்க்குமா யறிந்திருப்ப நம்மர்ச்சாட்சியார் தம்மருத்துச்சாலை யில்லி ரெல் எவிலே தக்க மருத்துச்சாலை யில்லி திறத்திருப்பாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இந்நன்மை

பொருளெனமலுரும்பி.

THE
Jaffna Catholic Guardian
FEBRUARY 27TH

RECKLESS READING.

Even here in secluded Jaffna there are to be found, unfortunately, books and other printed matter which no Catholic should read. There are the writings of Heretics directed against the Catholic Faith; there are those of Heathens directed against Christianity; those of Infidels and Atheists directed against belief in the existence of God: there are books of doubtful morality and books openly immoral. All these naturally find readers in a place like Jaffna where there are Protestant Sects each professing a maimed portion of Christianity, Sivites hostile to Christianity and Sivites indifferent towards it, Mahomedans, and lastly, individuals of no religion—Agnostics or Know-nothings. Catholics, by their social position and the surroundings of their everyday life, are inevitably much thrown among these people and therefore are greatly exposed to imbibe erroneous ideas either through conversation with them or by reading their books which unfortunately are only too willingly lent, or are sold so very cheaply as to hold out a strong temptation to young men eager for knowledge but short in pocket-money.

Now there are many writings—such as the works of Heretics treating on religious subjects, and immoral works—that the Church forbids Catholics to read under pain of excommunication incurred in the very act. The number of works that cannot be read without incurring the guilt of grievous sin is something enormous. Catholics then should be on their guard. They should never keep or read books that tend to weaken their Faith or to introduce into their minds lax notions of morality; because, in so doing, they would be committing serious sin and often-times incurring in addition the awful penalty of excommunication. They may even lose the Faith altogether; for Faith is a theological virtue—a gift of God just as the virtue of Purity is—which may be lost through one's own fault. And there is hardly a more miserable being on earth than the man or woman who has lost the Faith.

Grown-up young persons are generally tempted more than others to read bad books for them, oftentimes, "Forbidden fruit is sweetest". They have a hanging curiosity to read every thing they come across, and unhappily there are some who, with appalling recklessness, taste and eventually devour what is nothing but the veriest poison to mind and heart. No apology is needed even for the length of the following passage taken from Cardinal Newman which so clearly and strikingly traces the downward path of the youth who through first indulging his curiosity falls away gradually, and as it were, without perceiving his fall, from the blindness of his Faith, and ends by becoming an unbeliever:

"He has aspirations and ambitions which home does not satisfy. He wants more than home can give. His curiosity now takes a new turn; he listens to views and discussions which are inconsistent with the sanctity of religious faith. At first he has no temptation to adopt them, only he wishes to know what is said." As time goes on, however, living with companions who have no fixed principle, and who, if they do not oppose, at least do not take for granted, any the most elementary truths, or worse, hearing or reading what is directly against religion, at length, without being conscious of it, he admits a sceptical influence upon his mind. He does not know it, he does not recognize it, but there it is; and, before he recognizes it, it leads him to a fretful impatient way of speaking of the persons, conduct, words, and measures of religious men, or of men in authority. This is the way in which he relieves his mind of the burden which is growing heavier and heavier every day. And so he goes on, approximating more and more closely to scepticism and infidelity, and feeling more and more congeniality with their modes of thinking, till some day suddenly, from some accident, the fact breaks upon him, and he sees clearly that he is an unbeliever himself.

He can no longer conceal from himself that he does not believe, and a sharp anguish darts through him, and for a time he is made miserable; next, he laments indeed that former undoubting faith, which he has lost, but as some pleasant dream;—a dream, though a pleasant one, from which he has been awakened, and which however pleasant, he forsooth, cannot help being a dream. And his next stage is to experience a great expansion and elevation of mind; for his field of view is swept clear of all that filled it from childhood, and now he may build up for himself anything he pleases instead. So he begins to form his own ideas of things, and these please and satisfy him for a time; then he gets used to them, and tires of them, and he takes up others; and now he has begun that everlasting round of seeking and never finding: at length, after various trials, he gives up the search altogether, and decides that nothing can be known, and there is no such thing as truth, and that if anything is to be professed, the creed he started from is as good as any other, and has more claims;—however, that really nothing is true, nothing is certain."

An attentive perusal of this passage will undoubtedly make us understand and feel how, through the reckless curiosity of a Catholic youth, the edifice of his Faith may crumble and come to utter rack and ruin, leaving him nought but the debris and the rubbish wherewith to build up for himself a new belief in—nothing! How is it that a man otherwise sensible should not be ashamed to call himself an Agnostic? The term is only another name for Know-nothing and he who does not blush at the name might add Good-for-nothing without injuring his reputation. For not only the mind but the heart also must have gone wrong.

It is therefore the imperative duty of parents and of those elderly persons who can influence towards good to take measures that young grown-up persons have good books and only good books to read.

The Church, well aware of the danger to Faith and Morals arising from the spread of evil writings, is ever on the alert to provide youth with facilities for cultivating their minds without their running the risk of losing the Faith. This is why She encourages and, whenever and wherever feasible, establishes institutions like St. Joseph's Catholic Library in town—institutions where Catholics associate for mutual entertainment and improvement. These are institutions that all Catholics who deserve the name should make it a point of honour to support both by their regular attendance and the payment of their subscriptions. That any Catholic who really understands and feels his position should attend or support a Protestant or other non-Catholic library, while he has a Catholic library to support, is most deplorable.

CORRESPONDENCE.

We do not hold ourselves answerable for correspondents' opinions.

CASTE AGAIN.

Jaffna, 24th Feb. 1892.

TO THE EDITOR, J. C. GUARDIAN

Sir, "The Hindu Organ" of Feb. 17th contains a semblance of a reply to my letter to the Guardian of the 13th Inst. It occupies the greater part of two columns of that valuable journal and is of a piece, in depth of thought and closeness of argument, with its predecessor. The writer begins by finding fault with me for having given his production the importance of a communicated leader, whereas he had meant it to be nothing more than an ordinary correspondence. I confess I made a mistake in this;—although, I may notice in passing, that I should not have so offended his modesty, had his article been given its proper name and place in the paper which gave it to the world.

As to the questions that I put to him, it is quite clear that they have put him in a fix. We shall see that presently. My friend having given it out as a doctrine of Hinduism that, "Brahma, Kshatriya, Vaishya and Sudra" were evolved from the head, shoulder, thigh and foot of Brahma! I objected that an equally certain doctrine of Hinduism was that the soul is uncreated and self-existent and that the body takes its origin from Maya. Not seeing his way to reconcile these two conflicting doctrines, he coolly answers, that one should know a lot of Sanskrit and Tamil to understand the subtleties of the Hindu philosophy. He might as well assert that 4 and 2 make 8, and, if any body questioned his statement, tell him that he should learn Greek and Low German to comprehend it.

Suspecting somehow that I am not as learned as himself, and fearing lest, an attempt at solving such of my questions as look tougher than others should prove a waste of time and energy, he intimates that I should appear in my own name, so that he may see whether I am worthy to be his opponent in a controversy of the kind. This is not going to the wall, he contends, but I leave my readers to judge what it is exactly.

To my question, how a change of religion can affect a man's caste, he says:

"My Christian friend asks that if perchance it is birth that defines caste, how can the fact of a person becoming a Christian affect his caste; I retort, how can the fact of a Vellala, dining with a Pariah affect the Vellala's caste?"

Now, this is a gratuitous assertion. Who ever told him that a Vellala lost anything by dining with a pariah? Do we not know Hindus who have sat side by side with Christians and foreign white men and eaten freely of beef and mutton, and pork, and still, have forfeited neither caste nor religion, but always pass for Rigid Sivites. Here, a little fellow, just learning Parsing wants to know what part of speech the italicised word "that" is, in the sentence above quoted, and what it is doing there. I tell him that it occurs more than once in the article and that it is not easy to guess its nature or use without "a thorough acquaintance with Sanskrit and Tamil."

My friend next asks me whether there is a code of caste rules for Tamil Christians, and if there is, to produce it. What a funny individual my friend is! He seems to think that Tamil Christians are a people imported from some distant continent like Europe, or America, or Africa. His question is like wondering how an Indian bullock that draws a European's cart can have horns like those that draw a Hindu's cart. A Tamil Christian is as much a Hindu as any Sivite Hindu, and the caste rules that belong to the latter belong by as good a right to the former.

I will close this with the strongest hit my friend gives me in his second article. He says that "Christians cannot be within the pale of caste because they have embraced one of the Milochcha religions." He was evidently under the impression, when penning these words, that he was administering a blow which I should not survive. But he was very much mistaken. If he had learned a little more Sanskrit and Tamil he would have known that the title of Milochcha had been conferred and settled on certain countries and peoples, long before the name Christian had been heard of. Among the rightful heirs to that title at the present day are my learned friend himself and the publishers of the "Hindu Organ". For by the Milochcha-thasam were meant the countries adjacent to Bengal and Behar, and those lying South of the Coromandel coast.

To conclude. My friend must understand that the system of caste as a social distinction is not, so far as it is consistent with the rules of morality, opposed to Christianity, and if, as he maintains, it is a religious institution, conversion from Hinduism to Christianity not only means no loss to the convert, but gain unspeakable. Christianity raises, ennobles, and perfects human nature, and therefore, the one who is the lowest as regards caste among the millions who today profess the religion of Christ, holds a position in the order of nobility, superior to that held by the highest Brahmin who ever breathed.

Hoping that as my friend "lived to learn" I have lived to teach,

I beg to remain

Yours etc.

A TAMIL CHRISTIAN.

THE NELLORE CHETTY STREET.

A long standing grievance.

Nellore 22nd February 1892.

TO THE EDITOR OF THE J. C. GUARDIAN.

Dear Sir,

It is the wish of Her Gracious Majesty the Queen, that all her subjects should be treated with even justice, without any distinction of caste or creed, poverty or affluence. Her Majesty desires that all subject to her dominion should enjoy the same privileges, without any kind of partiality being shown to one section or another, and that her representatives all over her vast empire should see that no one is oppressed or maltreated or put to unnecessary trouble or inconvenience.

Now, Sir, we the inhabitants of Nellore and particularly those resident on the Nellore Chetty Street have a grievance, which has been, time after time, and in the most earnest manner possible represented to the authorities, but has never been redressed.

We are a law-abiding people and pay all the taxes imposed on us as regularly as any body else. Still, the rules of equity that are in force in behalf of others, do not seem to be followed in our case. The Nellore Chetty Street has existed from the time of the Dutch Government. It was originally thirty feet in breadth, but now, owing to the negligence of the authorities it has been considerably narrowed.

When it became impassable and a cause of danger to the health of the neighbourhood, we sought the matter to the notice of the then

Government Agent Mr. H. S. O. Russel, who at once visited the Street in person and after satisfying himself that our complaint was reasonable, ordered a survey and an estimate and got a vote allowed for the repair. But up to date, nothing has been done, and we do not know what has become of the money voted.

Ever since 1868 we have been year after year repeating our complaint to our Rajah and the Members of the Provincial and District Road Committee and occasionally to the Superintendent of Minor Roads himself, but our representations have not received any thing like the attention they deserved.

In 1889 one of our petitions was referred to the Manager of Jaffna, who supported our complaint, and recommended immediate repairs, but there the matter came to a dead stop.

Last year, we once more petitioned our Rajah and begged and besought him for a reply. He was kind enough to inform us through a bit of old that our Petition would be laid before the Committee. The Committee after the lapse of a few months declared that there were no "Funds" available.

Dear Mr. Editor, have we not a right to ask the Chairman and the members of the Committee,

1. What has become of the amount voted in 1868?

2. Why cannot the Committee use the money recovered from us as Poll Tax, for repairing our Street?

Yours truly
A NELLORITE.

To the Editor of the "J. C. Guardian"

Sir,

May I beg to be allowed a little room in your valuable journal to invite the attention of the Post Master General to the gross irregularity practised in the Jaffna Post Office. Everything here in Jaffna is done in an independent and off hand sort of way, because evidently the local authorities imagine that as we are far removed from the metropolis our representations will not be heard at headquarters. Whilst in Colombo speed is the order of the day, tardiness and delay rule rampant in Jaffna.

The Mail which reached Jaffna yesterday about 4 p. m. was not delivered till 8.30 p. m. Is this not calculated to cause great inconvenience and vexation to the public. Gentlemen attending Reading Rooms and Libraries are in particular placed at the mercy of the whims and caprices of the person or persons engaged and paid out of the public Exchequer, X. Y. Z.

The Late Cardinal.—The Athenaeum

has authority to state that the literary executors of the late Cardinal are the Very Rev. Dr. Butler and the Rev. H. Bayley, members of the Congregation of the Oblates of St. Charles. The Cardinal has left no autobiography; but there are a great number of letters from men famous in Church and State arranged in a row of red boxes at the Archbishop's House, many of them dating back to his Anglican years. In addition to the letters of his correspondents there are a number of his own which were returned to him from time to time, generally by the executors of departed friends. The letters also which he wrote to Mr. Gladstone during the earlier years of their intimacy, Mr. Gladstone, when he was making a general arrangement of his papers some two years ago, returned to the Cardinal, remarking, "I do not forget old days." These will be arranged for publication in due course, but probably not without some delay.

Cardinal Manning's Last Words

on Education.—A week before his death the Cardinal Archbishop of Westminster held a meeting of the Catholic Masters of the archdiocese and delivered to them a lengthy and weighty address, from which we extract the following passage:—

"Am I not right in saying that if religious teaching is the first part of your duty, religious training is also inseparable from it? Therefore you are bound to train the children by your example and words and temper, by the whole of your conduct in school and everywhere. Ought you not to see that the children entrusted to you go to the Sacraments and to the Holy Mass as far as in you lies, and can you do that if you vanish on a Sunday? Have we not the highest Christian right to say "You must work with us, you must take care that these children go to Mass?" The first thing that St. Charles did in Milan in the beginning of his Episcopate was to found the confraternity of Christian doctrine in every church, and I have seen on the Sunday afternoon the teachers of the school together, with a number of lay people giving instruction and catechising. This is my judgment of a Catholic teacher, and nothing less would satisfy my conscience. Anything less than that would be to my mind like clipped coin that will not go. The only coin that will ring in a Catholic teacher is in faithful teaching and training not only in the schools on week days but in the church on Sunday. I will say at once I should require it as an absolute condition.